

מסורת הש"ס

(א) [מולין]: [מד.]: (ג) מולין קל: (ד) ע"ש, א' עס וע"ש ששה רבב בר גר מנה (ד) נשתק קיה. עירובין נט. (א) ס"א שקיל ט' ז"ב דף טו. (ב) גירי העורן גוליון. (ח) [יומא ל: ע.]: (ט) [מולין מד.]: (י) ס"א דף ת. יומא דף כג. (י) דף פז. (י) ברכות סב. (ל) ע"ש טו. ע"ש ב"ק נג. (מ) מענית כ: ע"ש. (ס) [ג'ל תכתיבו]. (ס) [ג'ל תכתימו כן הגי בע"מ ונתעמק מוכן פס"ח על נכון דמייא רחמי ממשנה גיטין [פז.]: (ט) [מנסי' פ"ב]. (ס) [ג'ל תכתיבו]. (ט) [ג'ל תכתיבו]. (ק) [מ"ק סז.]: (ר) [נע"מ מ"ב כ"ב ד"ה שמה וע"מ] סנהדרין סז. ד"ה [מ"ב]. (ש) [נע"מ מ"ב עירובין כג. ד"ה אי למא].

גליון הש"ס

גמ' שאל רבי את ר' יהושע ב"ק. ע"י ז"ב דף קטב ע"ה מורה ומנו ס: שם להסתכל בצלב. דוקא להסתכל זו צימר ולהטותו זו גלגול וצמחוהו אכל רחמי עגמלא שרי מ"א ס"י רכ:.

הגהות הגר"ח

(א) גמ' ולא אכלתי מבהמה שלא הורמו מחובותיה ולא ברכתי לפני כהן ולמה רבי יצחק: (ב) שם שרי ליה לפני כהן דלמה רבי יצחק: (ג) שם שרי ליה מריה (לל מן: (ד) רש"י ע"ה הבלים ו"ב נתמיה כלומר אין טוב: (ו) תוב' ד"ה אין אוכלין וכו' ושמ' ובגו ז"ב נישמא:

הגהות הגר"א

[א] נבמא נושא שן ועובר על פשע לוי עובר על פשע לוי עשעא עון כן שעת הכותב (פסיו):

לעוי רש"י

פורי"ש [פורי' דף.]:

מוסף רש"י

גזויה. קריסס (של בית רב) העומדים לדנות בתורה (ב"ב ק"ד). כי היה מזמני ליה. לאסיל אלא (חולין טז.). אתייקורו דמתייקורי בני נכדיין הם מנה עילי טעם אללא והנחמס עילי ואין זו ממש (סח סח.). כל המעביד על מרחמי. שלטי מדקדק לנדות מנה לנעמריס אמו ומנו דמורו והוקן לו ננו (יומא ג.). אין מנציין על הנחמס (שב"ב טז.) אין מעבידין על האולנין מניסן והוקן לו (ד"ה ט.). מעבידין ממנו כל פשעיו. אין מלת דין מלקדקת אמריסן אלא מנחמס ואלכמ (סח.). ולא הלכתי די אמות בלא

בני העיר פרק רביעי מגילה

כת.

עין משפט
גר מצוה

כו א מיי פ"ע מהל' צבורים הל' די [עושי' י"ד מנהל סא ספ"ה ס:]:
ב [עושי' ח"מ סימן דא ספ"ה צ צב"א ע"ש]:
בא ג מיי פ"ב מהל' משבחה הלכה י [פס'י מ'הלכות דעות הלכה ז] [עושי' ח"מ סי' מ'ו ספ"ה א מהל' מ'הל' ספ"ה ח מהל' מ'הל' ספ"ה ח מהל' מ'הל' ק"ס הל' ד עושי' ח"מ סי' פ"ב ס'י:]:
ל ה מיי פ"ד מהל' מ"מ הל' ט עושי' ח"מ סי' פ"ב רמו ספ"ה טו [עושי' ח"מ סימן קנא ספ"ה ג]:
לא ו מיי פ"א מהל' מ'הל' הלכה זא סמ' עשין יט עושי' ח"מ סי' קנא ספ"ה י:
לב ז מיי ס' הלכה ו עושי' ח"מ ספ"ה א:

תורה אור השלם

1. והואי חסמ נפשו כל משנאי אקדב מוה: משלי ח ו
2. את הנכבש אהד תעשה בבקר ואת הנכבש השני תעשה בין הערבים: מדבר כח ד
3. עבר בידו בורע בצע ונחמס מתנת דיהודי: משלי טו ו
4. מל אל כבודו נשא עון ועבר על פשע לשארית לחתול לא תהוקי לעד אפוי כי תפץ ח"ס הוה: מיכה ז ח
5. ראמר אלשע דו י צבאות אשר עמדתי לפניו כי לילי פני ידושפט מלך יהודה אני נשא אם אביט אליך ואם אראך:
6. יהודי כי זקן יצחק ותבדין עניו מראת ויקרא את עשו בנן הגדול ויאמר אליך בני ויאמר אליך הניני:
7. ולשךה אמר הדן נתיי אלק פסח לאוהיך הדן הוא לך כסות עינים לכל אשר אלק ואת כל ובתת: בראשית כ טז שאת פני רשע לא טוב להטות צדיק במשפט: משלי יח ה
9. ונתתי את עירכם הקדוה והשמותי את מקדשיכם ולא אירחי בקרב ניחחכם: ויקרא לו לא

כי קאמר איהו בשוין. וקשה מאי רבותא והא כמיב וקדשמו לכל דבר שצדקושה (לצרך ראשון ו"ל דשוין לאו דוקא אלא כלומר ששהבן נמי תלמוד חסכ אמנס אינו חסוב כמותו ואפי' הכי לא היה רצי ופרידא רואה לקרות לפניו וגם צריך לומר דשאר כהנים היו כפופים לרצי פרידא דל"כ לא היו רבותא דלחיוין פרק הניזקין (גיטין דף עו. וס) דרז הונא לא הוי קרי צכהני אי לאו דרצי אמני ורצי אסי כהני חשיבי דלרעא דישלאל הוו כייפי ליה ועי"ל דהא דלמני חסכ דרז הונא לא הוה קרי צכהני אללא משום דשאר כהני כייפו ליה היינו דווקא צכמות וי"ט דליכא כינופיא אלז צב' וצה' קורא שפיר צפני כהן אע"ג דלא הוי גדול כ"כ וכדיוקא זה יש צהדיא פרק הניזקין ורצי פרידא לא ראה לקרות צפני כהן אפילו צב' וצה' ורש"י פירש דהכא מייירי צכרמס המזון וה"ג משמע לישנא דלא צכרמי מדלמ קאמר ולא קרימי וצכרמס המזון לא נתקן להן משום דרצי שלום ואפי' הכי לא היה רואה רצי פרידא לצרך צפני כהני: (ג) **וה"ג** רבי פרידא אי דלא עבדי שותפות עם הכותי. אפי' צענין שאינו יכול לצל לילי שצועה ואפילו יכול עליו שצועה יפטרנו דשרי צשאר צני אדס אפי"ה לא היה רואה לעשות (ד)

ועוד א"ר יהודה בית הכנסת שחרב. וקשה מאי ועוד דהא לעיל הוה מקיל טפי מחכמים והכא הוה מחמיר ואס כן מאי ועוד וי"ל דקא אהא דלמני ר' יהודה צירשא מוכרין אומו לשס חכר ודוקא לשס חכר קאמר אלס סתם אינה יורדת מקדושה והיינו ועוד דלמני ר' יהודה כלומר ועוד חומרם אחרת מלמד הרשאה (ה) **אין** אוכלין ואין שותין בהן. והא דלמני צניס ערבי פסחים (פסחים דף קא. ועס) דלורמינן אללו וסמו (ד) צני כניסמא רואה לומר צמדד הסמוכה לצניס הכנסת: צמי

דכתיב **שונא** מתנות יחיה ר' שקיל כי הוה מזמני ליה אויל אמר ארתייקורי דמתייקרי בי ולא עמדתי על מדותי **דאמר** רבא **כל המעביר** על מדותיו מעבירין ממנו כל פשעיו שנאמר [א] **נושא** עון ועובר על פשע לוי נושא עון המי שעובר על פשע **רבי** תורה לוי וללמוד אני צריך **א"ל** רבי אם נשאתי אדם רשע דאמר ר' יוחנן אסור לאדם להסתכל בצלם דמות אדם רשע שנאמר **ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראות משום דאסתכל בעשו הרשע והא גרמא ליה דהאמר ר' יצחק לעולם אל תהי קללת הדיוט קלה בעיניך שהרי אבימלך קלל את שרה ונתקיים בורעה שנאמר **הנה** הוא לך כסות עינים אל תקרי כסות אלא כסיית עינים הא והא גרמא ליה רבא אמר מהכא **שאת** פני רשע לא טוב כשעת פטירתו **א"ל** [רבין] ברכני **א"ל** יהי רצון שתגיע לחצי ימי ולכולהו לא אמר לו הבאים אחרך בהמה ירעו אבוה בר אידי ומנימן בר אידי חד אמר תיתי לי דלא אסתכלי בכותי וחד אמר תיתי לי דלא עבדי שותפות בהדי כותי **שאלו** תלמידיו את ר' זיורא במה הארכת ימים אמר להם מימי לא הקפדתי בתוך ביתי ולא צעדתי בפני מי שגדול ממני ו'לא הרהרתי בכמואות המטונפות ולא הלכתי ד"א בלא תורה ובלא תפילין **הוא** ישותי בבית המדרש **לא** שינת קבע ולא שינת עראי ולא ששתי בתקלת חברי ולא קראתי לחבירי **בכנינתו** ואמרי לה **בכנינתו** (בכנינתו) **ועוד** א"ר יהודה בית הכנסת שחרב אין מספדין בתוכו ואין מפשילין בתוכו חבלים ואין פורשין לתוכו מצודות ואין שוחחין על גגו פירות ואין עושין אותו קפנדריא שנאמר **והשמותי את מקדשיכם יקדושתן אף כשהן שוממין עלו בו עשבים לא יתלוש מפני עגמת נפש: גמ' ת"ר** **בתי** כנסיות אין נוהגין בהן קלות ראש אין אוכלין בהן ואין שותין בהן ואין**

תורה. דכל שעמא הוה גיסי (תענית ב.). בהכינתו. שמכניס לו בני אלס כעון סס לוי (תענית ב.). בהכינתו. כמו (גיטין פה). מניסמא אומס צניסין ע"י דירות (תענית סח.).